

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΪΝΕ

"Αχ! "Ολωσ δρόλου τὸ λοιπὸν ἄλυσμόνησες, καλή μου,
 Πῶς ἡ καρδιά σου ἦτανε τόσοσ καιρὸ δίκη μου ;
 Τέτοια καρδιά τόσο γλυκερὰ καὶ ψεύτρα καὶ μικρούλα,
 Ποῦ δὲν ὑπάρχει περὸ γλυκερὰ καὶ ψεύτικη καρδοῦλα.—

Τὸν πόνο καὶ τὸν ἔρωτα ἄλυσμόνησες, καλή μου,
 Ποῦ τόσο ἐτυραννήσανε τὴν ἔρημη ψυχὴ μου....
 Δὲν ἔξέρω ἀν ἦταν περὸ πικρὸς ὁ ἔρωσ ἀπ' τὸν πόνο...
 "Αχ! Καὶ τὰ δαδ ἦταν πικρά!.. αὐτὸ γνωρίζω μόνο.—

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ.

ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

(κατὰ τὸ γερμανικὸν τοῦ LENAN)

Εἶσ' ἔμμορφη, κί ὅταν ἄμιλῃ τὸ χαροπό σου στόμα,
 Εἶσ' ἔμμορφη, κί ὅταν κλειστὸ σωμαίρη μὲν στιγμὴ.
 Κ' ἐγὼ δὲν ἔξέρω ἀπὸ τὰ δυὸ τί γὰ ζητήσω ἀκόμη
 "Αχ ἄμιλησέ μου!— Μὴ ἄμιλησῆς, μὴ!...

"Αφῆσε μέσ' ἔδ δυὸ οὐρανοὺς γὰ ἔξεπετᾶ ἡ ψυχὴ μου,
 Σὲ σιωπῆς ὀνειράτα καὶ σὲ λαλιᾶς σκοπό,
 Καὶ μέσ' ἔς τὸν νοῦ σου μυστικὰ συλλάβιζε, ξανθή μου,
 "Εἶνα γλυκὸ λογάκι «Σ' ἄγαπῶ».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.